

Izvorna jezična inačica ove stranice nedavno je izmijenjena. Naši prevoditelji trenutano pripremaju jezičnu inačicu koju vidite.

francuski

Swipe to change

Kako se može izvršiti sudska odluka?

Luksemburg

1 Što znači „ovrha“ u građanskim i trgovačkim stvarima?

Ako dužnik dobrovoljno ne ispoštuje sudske odluke, vjerovnik može zahtijevati njezino izvršenje. Taj se postupak naziva prisilnim izvršenjem.

Kako bi sudska odluka imala snagu izvršivosti, mora sadržavati nalog za izvršenje te biti uredno dostavljena.

Izvršivost se obustavlja tjedan dana od datuma donošenja sudske odluke i/ili tijekom žalbenog roka učinkovitim upotrebom pravnog sredstva, osim ako je odluka privremeno izvršiva.

Prisilno izvršenje najčešće se upotrebljava za povrat dugovanog novca, ali može služiti i za provedbu određenog akta.

Ako je osobi naloženo da uplati novac, izvršna mjera odnosi se na imovinu dužnika i smatra se ovrhom.

Međutim, postoje druge, konkretnije izvršne mjere: zapljena, ovrha nad usjevima, ovrha nad nekretninama, ovrha nad prihodima, ovrha nad nekretninama, ovrha radi naplate rente, ovrha nad plaćom, ovrha nad brodom za plovidbu unutarnjim plovnicama, ovrha nad zrakoplovima i ovrha u okviru zaštite intelektualnih prava (*sasie description*).

Oblici ovrhe koji se najčešće upotrebljavaju u Luksemburgu su zapljena i ovršni postupak.

2 Koja su tijela nadležna za ovrhu?

Sudski izvršitelji jedini su ovlašteni za izvršenje sudskih odluka koje je luksemburški sud proglasio izvršivima u skladu s luksemburškim zakonom ili koje je takvima proglasio sud druge države članice Europske unije u skladu sa zakonodavstvom Zajednice u građanskim i trgovačkim stvarima, sporazumima sklopljenima nakon posredovanja u građanskim i trgovačkim stvarima koji imaju snagu izvršivosti, kao i drugim aktima ili nalogima za izvršenje.

3 Kada se može izdati ovršna isprava ili odluka?**3.1 Postupak**

Sudske odluke i akti doneseni u Velikom Vojvodstvu

Izvršivi su u Velikom Vojvodstvu bez zahtjeva za službeno odobrenje ili pisma pareatis, čak i ako se izvršavaju izvan područja jurisdikcije suda koji je donio presudu ili područja na kojem su instrumenti sastavljeni.

Predaja akta ili presude sudskom izvršitelju predstavlja ovlaštenje za sve ovrhe osim ovrhe nad nekretninama i kazne zatvora, za koje su potrebne posebne ovlasti.

Strane odluke koje podliježu ugovoru ili aktu Zajednice kojim je predviđen postupak egzekviture

Sudske odluke u građanskim i trgovačkim stvarima donesene u stranoj zemlji koje su izvršive u toj zemlji i koje su u skladu s, među ostalim

- Bruxelleskom konvencijom od 27. rujna 1968. o sudskoj nadležnosti i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima, kako je izmijenjena konvencijama o pristupanju novih država članica koje su potpisnice te konvencije,
- Konvencijom iz Lugana od 16. rujna 1988. o sudskoj nadležnosti i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima,
- Konvencijom od 29. srpnja 1971. sklopljenom između Velikog Vojvodstva Luksemburg i Republike Austrije o priznavanju i izvršenju sudskih odluka i javnih isprava u građanskim i trgovačkim stvarima,
- Ugovorom sklopljenim 24. studenoga 1961. između Belgije, Nizozemske i Luksemburga o nadležnosti, stečaju, valjanosti i izvršenju sudskih odluka, arbitražnih odluka i javnih isprava, dok god je na snazi ili
- Haškom konvencijom od 2. listopada 1973. o pravu mjerodavnom za obveze uzdržavanja,

ispunjavaju uvjete za priznavanje i izvršavanje u Luksemburgu i smatraju se izvršivima u svim oblicima predviđenima odredbama članaka 680. do 685. novog Zakona o parničnom građanskom postupku.

Sudske odluke u građanskim i komercijalnim stvarima donesene u državi članici Europske unije koje su izvršive u toj državi članici te koje, u skladu s uvjetima Uredbe Vijeća br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima, ispunjavaju uvjete za priznavanje i izvršenje u Luksemburgu izvršive su u oblicima predviđenima tom Uredbom.

Uredba (EZ) br. 44/2001 stavljena je izvan snage Uredbom (EZ) br. 1215/2012 o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima, koja se naziva „preinakom Uredbe Bruxelles I“. Međutim, Uredba (EZ) br. 44/2001 i dalje se primjenjuje na odluke donesene u pokrenutim sudskim postupcima, na javne isprave sastavljene ili formalno registrirane i sudske transakcije odobrene ili zaključene prije 10. siječnja 2015. koje su obuhvaćene područjem primjene te Uredbe.

Sudske odluke u građanskim stvarima donesene u državi članici Europske unije koje su izvršive u toj državi članici koje, u skladu s uvjetima Uredbe Vijeća br. 650/2012 od 4. srpnja 2012. o nadležnosti, mjerodavnom pravu, priznavanju i izvršavanju odluka i prihvaćanju i izvršavanju javnih isprava u nasljednim stvarima i o uspostavi Europske potvrde o nasljeđivanju, ispunjavaju uvjete za priznavanje i izvršavanje u Luksemburgu, izvršive su u oblicima predviđenima tom Uredbom.

Odluke donesene u državi članici koja nije obvezana Haškim protokolom o pravu mjerodavnom za obveze uzdržavanja sklopljenim 23. studenoga 2007. u smislu poglavlja IV. odjeljka 2. Uredbe (EZ) br. 4/2009 od 18. prosinca 2008. o nadležnosti, mjerodavnom pravu, priznavanju i izvršenju sudskih odluka te suradnji u stvarima koje se odnose na obvezu uzdržavanja, a koje ispunjavaju uvjete za njihovo priznavanje i izvršenje u Luksemburgu, izvršive su u oblicima predviđenima tom Uredbom.

Strane odluke koje podliježu aktu Zajednice kojim je predviđeno ukidanje egzekviture

Europski parlament i Vijeće donijeli su 12. prosinca 2012. Uredbu (EZ) br. 1215/2012 o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima, koja se naziva preinakom Uredbe Bruxelles I. U skladu s člankom 36. te Uredbe sudske odluke donesene u državi članici priznaju se u drugim državama članicama bez zahtijevanja posebnog postupka u tu svrhu (ukidanje egzekviture). Ta se Uredba primjenjuje na sve države članice Europske unije od 10. siječnja 2015., u skladu s uvjetima predviđenima tom Uredbom.

Odluke donesene u državi članici koja je obvezana Haškim protokolom o pravu mjerodavnom za obveze uzdržavanja sklopljenim 23. studenoga 2007. u smislu poglavlja IV. odjeljka 1. Uredbe (EZ) br. 4/2009 od 18. prosinca 2008. o nadležnosti, mjerodavnom pravu, priznavanju i izvršenju sudskih odluka te suradnji u stvarima koje se odnose na obvezu uzdržavanja priznaju se u Luksemburgu bez zahtijevanja posebnog postupka u tu svrhu i bez mogućnosti osporavanja priznavanja.

3.2 Glavni uvjeti

Ovrha nad pokretninom ili nekretninom smije se provesti samo ako postoji nalog za izvršenje izdan u skladu s luksemburškim zakonom, za dospjela i nedvojbeno potraživanja; ako dospjeli dug nije novčani iznos, nakon ovrhe obustavljaju se svi daljnji postupci do provedbe vrednovanja duga. Presude kojima se zahtijeva ukidanje, brisanje upisa hipoteke, plaćanje ili bilo koji drugi postupak koji mora provesti treća strana ili koji se mora provesti u njezinu korist, mogu izvršavati samo treće strane ili protiv njih, čak i nakon isteka rokova za osporavanje ili žalbu, na temelju potvrde odvjetnika podnositelja zahtjeva koja sadržava datum na koji je presuda donesena na području prebivališta osuđene stranke te na temelju potvrde sudskog izvršitelja da ne postoji osporavanje ili žalba protiv presude.

Ako je iz potvrde vidljivo da ne postoji osporavanje ili žalba protiv presude, stečajni upravitelji, skrbnici i ostali moraju poštovati presudu.

4 Predmet i priroda mjera ovrhe

4.1 Koje vrste imovine mogu biti predmet ovrhe?

Ovršiva imovina

Ovrha se može provesti samo nad pokretnom ili nepokretnom imovinom u vlasništvu dužnika, ali ne nad imovinom treće strane. Međutim, nije važno tko posjeduje dužnikovu imovinu u trenutku ovrhe, što znači da je moguće ovršiti imovinu kod treće strane.

Neovršiva imovina

Člankom 728. novog Zakona o parničnom postupku propisano je da se, osim predmeta koji su proglašeni neovršivima u skladu s određenim zakonima, ne može provesti ovrha sljedeće imovine:

predmeta za koje je luksemburškim zakonom utvrđeno da su nepokretna imovina;

pokretnina kao što su krevet, odjeća, namještaj u kojoj se ona čuva, perilica za rublje i stolovi i stolice koji omogućuju da obitelj zajedno objeduje.

Nad tim predmetima ne može se provesti ovrha, neovisno o svojstvu vjerovnika, čak i ako se radi o državi, uz iznimku određenih dugova koji su iscrpno pobrojani u zakonu.

Kako bi se spriječilo da vjerovnik provede ovrhu nad dužnikovim sredstvima za život, uredbom Velikog Vojvodstva utvrđene su stope ustupanja i ovršivosti naknada za rad, mirovina i renti. Zakonom je uređeno pitanje ovrhe nad zaštićenim redovitim prihodom (plaće, rente, mirovine). Te se vrste redovitih prihoda ne mogu ovršiti u punom iznosu, nego samo do određenog ograničenja koje se utvrđuje u skladu sa stopama određenima uredbom Velikog Vojvodstva. Na taj način dužnici zadržavaju minimalni prihod potreban za život.

Računi za odvajanje nelikvidne imovine (cantonnement)

Svrha računa za odvajanje nelikvidne imovine jest zaštita ovršenika od posljedica potpune nedostupnosti njegove imovine. Omogućuju sucu da ograniči iznose koji podliježu pozivu na sud.

4.2 Koje su posljedice mjera ovrhe?

Od trenutka ovrhe nad imovinom dužnik gubi pravo da je se odrekne. Međutim, ovrhom se ne stvara preferencijalno pravo kupnje za predmetnog vjerovnika. Diskvalifikacija dužnika znači da dužnik ne smije prodati, prenijeti ili upisati hipoteku na ovršenu imovinu. Zaplijenjena imovina može se odmah oduzeti.

Dužnik je i dalje vlasnik do prisilne prodaje, iako nije u posjedu zaplijenjene imovine. Stanje se ne mijenja u praktičnom, nego u pravnom smislu.

Ako dođe do kršenja te diskvalifikacije, mjere koje poduzme ovršenik nisu obvezujuće za vjerovnika ovrhovoditelja.

Dakle, diskvalifikacija je tek relativna, u smislu da se primjenjuje samo u korist vjerovnika ovrhovoditelja. Ostali vjerovnici i dalje moraju tolerirati fluktuacije u dužnikovoj imovini. Međutim, mogu jednostavno sudjelovati u ovrsi koja je već dogovorena.

Diskvalifikacija je prva faza u postupku prodaje imovine. Imovina se stavlja pod nadzor suda. Prema tome, ovršni postupak prvo ima ulogu mjere predostrožnosti.

U pogledu poziva na sud valja pojasniti da se tim oblikom ovrhe uklanja sav nadzor nad čitavim ovršenim dugom, neovisno o njegovoj vrijednosti. Međutim, dužnik treće strane može položiti dostatni iznos na račun (račun za odvajanje nelikvidne imovine).

4.3 Koliko dugo vrijede takve mjere?

Nalozi za izvršenje doneseni u skladu s luksemburškim zakonom ne istječu i ne stupaju u zastaru nakon određenog vremena.

Odobrenja predsjednika trgovačkog suda u ovršnom postupku za provedbu postupaka blokade postaju ništavna ako zaštitna mjera nije poduzeta u roku utvrđenom u rješenju.

5 Postoji li mogućnost žalbe protiv odluke o odobrenju takve mjere?

Rješenje koje donosi predsjednik trgovačkog suda, a kojim se odobrava blokada, može se osporiti i protiv njega je moguće podnijeti žalbu.

Kod ovršnog postupka dužnik može osporiti nalog pozivajući se na teškoće pri izvršenju (action en difficulté d'exécution) ili podnijeti prigovor na prodaju zaplijenjene imovine.

Treće strane mogu također osporiti prodaju zaplijenjene imovine, uz zahtjev da se ta imovina preusmjeri njima.

6 Postoje li ograničenja ovrhe, posebno povezana sa zaštitom ovršenika ili rokovima?

U skladu s člankom 590. novog Zakona o parničnom postupku dužnik može blokirati privremenu ovrhu ako je naređena izvan okvira slučajeva predviđenih zakonom. U tu svrhu dužnik se može obratiti žalbenom sudu kako bi ishodio zabranu privremene ovrhe. To se primjenjuje isključivo u građanskim stvarima i ne može se primijeniti u trgovačkim stvarima u skladu s člankom 647. Zakona o trgovini.

Člankom 703. stavkom 2. novog Zakona o parničnom postupku predviđen je postupak uspostave računa za odvajanje nelikvidne imovine. Svrha računa za odvajanje nelikvidne imovine jest zaštita ovršenika od posljedica potpune nedostupnosti njegove imovine. Omogućuju sucu da ograniči iznose koji podliježu pozivu na sud.

Kako bi se spriječilo da vjerovnik provede ovrhu nad dužnikovim sredstvima za život, uredbom Velikog Vojvodstva utvrđene su stope ustupanja i ovršivosti naknada za rad, mirovina i renti. Zakonom je uređeno pitanje ovrhe nad zaštićenim redovitim prihodom (plaće, rente, mirovine). Te se vrste redovitih prihoda ne mogu ovršiti u punom iznosu, nego samo do određenog ograničenja koje se utvrđuje u skladu sa stopama određenima uredbom Velikog Vojvodstva. Na taj način dužnici zadržavaju minimalni prihod potreban za život.

Poveznice

<http://www.legilux.lu>

Ova je internetska stranica dio portala [Vaša Europa](#).

Važno nam je vaše [mišljenje](#) o korisnosti pruženih informacija.

**Your
Europe**

This webpage is part of an EU quality network

Posljednji put ažurirano: 21/12/2020

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJNI-a. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.